

Paraenesis de patientia et animae compunctione

Παραίνεσις περί υπομονῆς καὶ κατανύξεως ψυχῆς

καὶ κατανύξεως ψυχῆς Ἀγαπητοί, γενώμεθα ὡς γενναῖοι στρατιῶται ὑπὲρ τοῦ βασιλέως ἡμῶν ἐτοίμως ἀποθνήσκοντες. Ὅτε γὰρ ἐν κόσμῳ ὑπῆρχομεν, ὅτε ἐν βιωτικοῖς ἀνεστρεφόμεθα πράγμασι, ταῦτα οὐκ ἐπάσχομεν, οὐδὲ τοιαύτας θλίψεις ὑφίστάμεθα. Ἀλλὰ νῦν, ὅτε προσήλθομεν τῷ Κυρίῳ εὐαρεστήσαι, θερμῶς τοιαῦται ἐπαναστάσεις καὶ πειρασμοὶ καθ' ἡμῶν ἐγείρονται καὶ θλίψεις ὑπὸ τοῦ Πονηροῦ. Ὅρας ὅτι διὰ τὸν Κύριον ταῦτα πάσχομεν; Φθονοῦντος γὰρ ἡμῖν τοῦ Πονηροῦ, καὶ πειράζοντος διαστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ζωῆς, εἰς χάνωσιν καὶ ὀλιγορίαν ἄγει, ἵνα μὴ εὐαρεστήσαντες σωθῶμεν. Ὅσον τοίνυν καθ' ἡμῶν ὁ Πονηρὸς ἐπεγείρεται, ἡμεῖς ἐὰν εὐρεθῶμεν ἐν υπομονῇ καὶ ἀνδρείᾳ γενναῖοι καὶ πρόθυμοι, ἐτοίμως ἔχοντες μέχρι θανάτου 364 τοῦ ὑπομένειν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἐλπίδα, πᾶσαι αἱ μεθοδεῖαι αὐτοῦ λύονται· ἔχομεν γὰρ τὸν ὑπερασπιστὴν ἡμῶν καὶ ὑπέρμαχον Χριστόν, ὃς ἡμῖν θλιβομένοις καὶ ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτὸν ὑπομονὴν δίδωσι, καὶ ἐκείνους καταισχύνει, ἡμῶν τὰ νικητήρια τῶν πόνων, τουτέστι τὴν βασιλείαν τοῦ Κυρίου, κομιζομένων. Γενώμεθα ὡς ἄκμονες τυπτόμενοι καὶ μὴ ἐνδίδοντες, μηδὲ ἐν τύπῳ χανώσεως ἢ ὀλιγορίας ἢ ἀκηδίας διὰ τῶν μαστίγων καὶ πειρασμῶν ἐν ἑαυτοῖς τι δεχόμενοι. Δερόμενοι νικήσωμεν τὸν ἀντίπαλον διὰ τῆς υπομονῆς. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν οὕτως τὸν ἀγῶνα τοῦτον διώδευσεν, μαστιζόμενος, ὄνειδιζόμενος, ἐμβριμούμενος, ἐμπυόμενος, λιθαζόμενος, ἔσχατον καὶ ἀτίμῳ θανάτῳ σταυροῦ ὑπὸ ἀνόμων τιμωρούμενος· καὶ πάντα ὑπήνεγκε διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὑπολιμπάνων ἡμῖν ὑπόγραμμα ζωῆς, ἵνα, δι' ἧς ὁδοῦ θλίψεως καὶ πειρασμῶν καὶ θανάτου αὐτὸς διώδευσε, τῇ αὐτῇ ὁδῷ διοδεύσωσιν οἱ ἐν ἀληθείᾳ εἰς αὐτὸν πιστεύσαντες καὶ συγκληρονόμοι αὐτοῦ 365 γενέσθαι βουλόμενοι· ἵνα ὡσπερ αὐτὸς διὰ πολλῶν παθῶν, ἔσχατον δὲ ἀποθανῶν ἐπὶ σταυροῦ ἐνίκησε καὶ ἐθανάτωσε καὶ κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν διὰ τῆς σαρκός, καταργήσας καὶ ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις, καθὼς εἴρηται, τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐδειγμάτισε, θριαμβεύσας αὐτὰς ἐν αὐτῷ, οὕτω καὶ ἡμεῖς πᾶσαν αὐτοῦ ἐπανάστασιν καὶ θλίψιν ὑπὸ τοῦ Πονηροῦ ἐμποιοῦμένην γενναίως καὶ προθύμως καὶ ἕως θανάτου ἐλθόντες, ἐὰν ὑπομείνωμεν, τότε νικήσωμεν τὸν ἀντίπαλον διὰ τῆς πίστεως καὶ υπομονῆς καὶ τῆς εἰς τὸν Κύριον ἐλπίδος. Καὶ οὕτως δόκιμοι εὐρεθέντες ἐντεῦθεν, τῆς ἀπολυτρώσεως καταξιώμεθα καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πληρώμεθα καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἰωνίου ζωῆς κληρονόμοι γενώμεθα. Εἰς γὰρ τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα ἢ κατὰ τοῦ ἀντικειμένου νίκη διὰ παθῶν καὶ θανάτου γίνεται. Πάσχοντες οὖν καὶ θανατούμενοι διὰ τὸν Κύριον προθύμως, νικήσωμεν πᾶσαν τῶν ἀντικειμένων τὴν δύναμιν καὶ πᾶσαν θλίψιν, καὶ πειρασμοὺς μὴ ἐπιπόνους ἠγώμεθα, ἀλλ' εὐκαίρως ὑπομένωμεν πᾶσαν τὴν τοῦ Πονηροῦ ἐπανάστασιν, τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον ἐπιθυμία 366 πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες. Καὶ καθὼς εἴρηται ὑπὸ τοῦ Κυρίου, καθ' ἡμέραν τὸν σταυρὸν αἴροντες, ὃ ἔστι θάνατος, ἀκολουθῶμεν αὐτῷ ὀπίσω· καὶ οὕτως εὐκαίρως ὑπομένωμεν πᾶσαν θλίψιν ἥτοι κρυπτὴν ἥτοι φανεράν. Εἰ γὰρ θάνατον ὑπὲρ τοῦ Κυρίου ὑπομένειν προσδοκῶμεν, καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες πάντοτε ἐπιποθοῦμεν, πολλῶ μᾶλλον καὶ θλίψεις βαρείας εὐκαίρως καὶ ἀκαίρως μετὰ χαρᾶς πάντως ὑπομενοῦμεν. Διὰ τοῦτο γὰρ βαρείας καὶ φορτικὰς τὰς θλίψεις ἠγοῦμεθα ἀνυπομονήτως ἔχοντες, ἐπειδὴ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχομεν οὐδαμῶς, καὶ ἐν αὐτῷ πάντοτε ἢ διάνοια οὐκ ἐπιποθεῖ. Ὁ γὰρ Χριστὸν ἐπιθυμῶν κληρονομήσαι, καὶ τὸ αὐτοῦ πάθος ἀκωλύτως

ἐπιθυμητὸν ἠγήσεται· ὥστε οἱ Χριστὸν ἀγαπῶντες, ἐν τούτῳ φαίνονται, ὅταν πᾶσαν θλίψιν ἐπερχομένην αὐτοῖς γενναίως καὶ προθύμως ὑπομείνωσι διὰ τὴν εἰς τὸν Χριστὸν ἐλπίδα. Παρακαλέσωμεν οὖν τὸν Κύριον δοῦναι ἡμῖν σύνεσιν εἰς τὸ γνωρίζειν τὸ αὐτοῦ θέλημα καὶ προθύμως ἐπιτελεῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ καὶ μακροθυμίᾳ, μετὰ χαρᾶς ἣν αὐτὸς ἡμῖν χα 367 ρίσεται, δυναμώσας ἡμᾶς εἰς πᾶσαν εὐαρέστησιν· ἵνα δόκιμοι καὶ ἄξιοι εὐερέθεις, σωτηρίας αἰωνίου τύχωμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.